

Strana 8

A. A. Tenopir, Attorney
1325 Williams St.
Omaha.

ARTICLES OF INCORPORATION
OF BOHEMIAN MUSIC COMPANY.
KNOW ALL MEN BY THESE PRESENTS:

That we, the undersigned incorporators, all of Omaha, Douglas County, Nebraska, do hereby and in pursuance to the laws of the State of Nebraska in such cases made and provided, associate ourselves as a body corporate in manner and form for the purposes hereinafter set forth and adopt the following Articles of Incorporation:

The name of this corporation shall be Bohemian Music Company of Omaha.

The principal place of transacting business of this corporation shall be in Omaha, Douglas County, Nebraska.

The general nature of the business to be transacted and carried on by said corporation shall be the furnishing of amusement and instruction to the public generally by means of moving pictures, singing, acting and other means and methods of education and entertainment; the buying and selling of wholesale and retail of pianos, organs, piano playing instruments, musical instruments and such other articles of general merchandise as are generally used and kept in connection therewith, also to buy, own, hold, improve, lease, mortgage or otherwise encumber, sell, convey and exchange such real and personal property as shall be necessary to the conduct of said business and to do and perform such other and further acts as may be incident or necessary to the main powers of said corporation.

This corporation shall have power to transact its business in the State of Nebraska and other states, not inconsistent with the laws of the state.

The authorized capital stock of said corporation shall be Twenty-Five Thousand (\$25,000.00) Dollars, divided into Two Hundred Fifty (250) shares of par value of One Hundred (\$100.00) Dollars each to be paid for in full at the time of issue and non-assessable.

The time of the commencement of this corporation shall be at the time of filing of these Articles as required by law and shall continue for a period of fifty (50) years unless sooner dissolved by law or mutual consent.

The affairs of this corporation shall be under the control and management of a board of directors consisting of not less than three nor more than five stockholders all of whom shall be stockholders in said corporation whose term of office shall be for a period of one year, or until their successors are elected and qualified. Until the first annual meeting the following named persons shall compose the Board of Directors, and officers of the corporation, namely, Frank W. Hodek, Charles M. Nepodal, and Charles Sappe.

The annual meeting of the stockholders of this corporation shall be held on the First Monday in the month of October each year, at which meeting the Board of Directors above provided for shall be elected. A majority of the shares of the stock of the corporation at any regular or special meeting, shall constitute a quorum for the transaction of business. The Board of Directors may adopt such Constitution and by-laws for the regulation and management of the affairs and business of the corporation as it may deem proper.

The officers of this corporation shall consist of a President, Vice-President, Secretary and Treasurer, such to be elected by the Board of Directors who shall hold their respective offices until the next annual meeting of the Board of Directors and until their successors are elected and accepted their offices. Any two of the above offices may be held by one and the same person. The President may call a special meeting of the Board of Directors at any time he may deem same necessary for the success of the corporation or requested by some of the stockholders to call such special meeting.

The highest amount of indebtedness that this corporation shall at any time subject itself shall not exceed an amount equal to two-thirds of the capital stock issued.

These Articles may be amended at any regular or any special meeting of the stockholders by a vote of two-thirds (2/3) of all the stock represented, provided, however, at least three days notice be given to each stockholder of such proposed amendment.

Witness our hands this 13th day of August 1914.

FRANK W. HODEK
CHARLES M. NEPODAL
CHARLES SAPPE
Incorporators.

MARTIN OLIVA

Napsal A. V. Šmilovský.

Martin šťastně odrostl a nikdoval celkem mírnou a povolnou povahou. Hrdostí neznal a otec mu záhy vštěpoval poněkud. "Ty nejsi jak děti jiných sedláků. Ty budeš mít statek, na němž není práce dluhu, a můžeš si vzděky na sobě zakládati." I v jiné věci nepodařilo se po otci. Byla to jistá opatrnost, odhodlanost a ráznost, kterou starý Oliva v pravý čas měl vzděky přehotové. Když starý Oliva řekl: "Tak to bude a jinak," provedl si vzděky svou, i kdyby "hrom bil". Proto měl ve sví slovo jeho i osobnost v uctivosti; ano i páni rádi s ním jednali, protože řekl bez obalu, co chce a nekoukal nikdy na nějaký ten zlatý. Vásek v jednom ohledu byl syn po otci. Starý Oliva si rád přál; vzděl měl na to. "Na poli rostou dolky, ve dvoře vepří," říkával: "k čemu přeepávat se dolky, můžeš-li kousati vepřovínku; k čemu pít vodu, máš-li na pivo a na víno. Pánbůh dá děťi i slunce a obilí bude sypati, jak vzděky sypávalo. Každý hled abys dobře žil byl!" Náhledy rázu tohoto nepadly při Martinovi na skálu a písek, naopak utkvěly v něm. Nepoznal nikdy nedostatek, měl za to, že kdo na to má, má i práci. Proto si přál a tatík ne měl nic proti tomu. Byla to ovšem chyba pro Martinovu budoucnost, ale dostatek a bohatství už jí přináležej. Tak se stalo, že když Martin na rozum dospěl, na život hleděl trochu lehkovážně. Otec buď toho při něm nepozoroval, buď si myslel: "Přejme mu; však bude jiní, až se trochu v životě ostřílí," a Martin, jednalo-li se mu o nějakou kratochvíli, na své povždy otevřel měšec otevřený.

Jinak Martin polní práci dobře chápal a dobře se jí naučil. Prá se se nechtěl, naopak, vydržel třeba celý den za pluhem, dobře věděl že otec se o to postará, aby večer se jak náležitě posilil. S otcem vycházel povždy dobře, a jestli někdy se nepohodil, nebýval starý Oliva k němu tvrdým. "Myslim," říkával, "že, chlapče, svou vinu napravíš! Povídám ti: ze svých chyb člověk se nejlip učí. Zapsi si to za uši; nejsem tvým kantořem, abych ti to desetkrát opakoval."

Tak přišel Martin do těch let kde pomýšlil se na odvod a na ženění. První věc si starý Oliva spány snadno spravil, a druhá ne nadělala mu mnoho vrtochův. Když některý ze sousedů před ním o ženidlo zaváděl, říkával: "Nežni jsem se s dvacíti lety; Martin se nepotřebuje též ženiti. Všecko ze světa přijde samo. Až přijde ženidlo na Martina, pak teprve budeme mluvit."

V ten čas asi zemřela Martinova matka. Byla to mírná, tichá žena a co hlavně věc, spolehlivá hospodyně. Pravda, mnoho řecí v domě nenadělala, ale za to konala šedivě svou povinnost. Starý Oliva jí brzo pohřboval a cítil teprve teď, že byla v hospodářství jeho pravá ruka a že není právě k nahrazení. Chodil pak několik neděl zasmušilý, ale pak pravil jako pravý filosof:

"Co naplat! Jednou musela změřiti a budíme rádi, že nám ji Pán Bůh aspoň tak dlouho na statku nechal. Kdyby byl Martin ještě malý, byl bych býval přinucen macechu do statku přivésti. Mnoho dobrého by nebylo z toho počlo. Teď mám aspoň svatý pokoj a dnes neb zejtra beztoho se Martin ožení!"

Ale rok ucházel povolna za rokem a Martin nepomýšlel na ženění. Kde byla která světu podobná svobodná dívka, každá si ho nadcházela a někdy až přišli zřejmé. A Martin se přece neženil. Proč? Snad právě pro to nadcházení. Stav panický se mu při těch okolnostech zalíbil, k čemu horem pádem dělati mu konec? Vzděl se již nevrátit! Martin si odjížděl a přál, proč by si nepřál těch radostí stavu mládencekého? Starý Oliva kroutil nad tím hlavou, že Martin chodil pořád na zálety a pořád nevěsty nepřivádil. Požbyval už trpělivosti v té věci a byl by už rád měl v hospodářství pokoj. Měl avšak spolehlivou šeláku a Martin ho v mnohých věcech dobře sástal; mohl si i nyní dobře přáti a přál si také více nežli dříve, ale šert nikdy nespí, a kdyby to šlo s hospodářstvím s kopeč, byli by lidé jemu vinu dali a ne Martinovi.

Časy byly horší, daně větší, k čemu se lopotiti, když mu nebylo toho potřebí? Byl by už rád šel na výměnek, který si už dávno v hlavě vymyslel a rozmyslel. Nebyl ještě tak star, aby nebyl mohl počítati na deset, dvačet let odpočinku a dobrého, bezstarostného bydla. Či snad Martin se bojil, že bude na něm žádati veliký výměnek?

Takové a podobné myšlenky vřítaly mu mozkem. I nemaje zvyku potáčet se v nejistotách, začal si za čerstvé paměti za Martinem na pole. "Já fku, Martine," jal se mluvit k synovi mezi čtyřma očima proč se neženíš? Čas je tu, na sv. Martina budeš plnoletým a nevěstě na fýry."

"To musí, tatíku, samo přijíti," odvětil Martin; "až to přijde, pak se ožením."
"Pravda; ale já nemládnu, nýbrž stárnu, a co matka zemřela neubývá mně starosti, nýbrž přibývá jich. Neženíš-li se snad proto, že se bojíš, že budu na vás dáti veliký výměnek, jen mně to pověz. Myslim, že se spolu sním víme a nepůjdeme k rybníkářům."
"K čemu mluvíte o výminku? Vzděl jste v pánem statku a mým otcem. Co budu mít, budu mít od vás, z vaší vůle, a na to nikdy nezapomenu, jako že jsem jediný váš syn."

"To se dá slyšeti, milý chocho, ale měl bys přece se oženiti! Vásek může bez starosti spáti, já vás zbytečně neutlačím."
Po té vykládal starý Oliva svy nové výměnek, jaký si přeje a chce s logickou důsledností a vážností uvést i sebe menší požadavky. Tak neopomenul na př. podotknouti že Martin povinen každý pátek a neděli dáti skrze své služebníky čistiti oči šaty i obuv. Jeden ze zajímavějších odstavců smlouvy kterou právě s Martinem uzavřival byla šedivá kobylna Coura a vozík k ní.

"Víš, že už nerad chodím pěšky," vysvětloval Martinovi, "a proto podržím si pro sebe Couru a vozík, a povinnosti tvou budeš žítí ji a držeti mi vozík v pořádku."
Pozastavme se u toho zvířete ponevadž v průběhu naší pověsti vícekrát o něm mluvíti budeme. Coura byl silný, hrmatý kůň, pravého českého selského plemene, které k nemalé škodě těžce polní práce za našich dob už silně vymírá. Coura byla rozumná jako dítě, narodila se na statku Olivových, byla tam vychována a pracovala proň po celý svůj život. De práce byla jako drak a v celé vsi nebylo nad ni jistějšího koně. V mládí již přišla na pravou zadní nohu k pohromě, či vinou, nevypráválo se, a když se uzdravila, věleka poneždu k nohu za sebou; odtud přezdívala "Coura", kterou jí jeden čeledín dal a která jí zůstala. Když šla krokem, nebyla ta enyba pro znalece koní patrná, ale když poklusávala, bylo jí do břeh pozorovati. Coura měla výbornou paměť a znala cesty na několik hodin v okolí lépe než mnohý čeledín. Starý Oliva přál si od smrti své ženy více než jindy, a maje Martina při hospodářství, rád si s Courou zajížděl do okolních měst a obcí, aby něco pořádného užil. Často se stávalo, že si ta notně přihnul a že ochmel se vracel do Stěpánova nezdělaný i v mavné noci. Na vozíku obyčejně usnul a usnul pokojně, ponevadž věděl, že Coura ho dobře domů dovede. Coura byla skutečně rozumná. Pothala-li nějaký povoz, sama se uhnula, a jestli ten povoz jen poneždu rýhlejší, zajela s vozíkem k příkopu a stanula tam tak dlouho, dokud povoz nepřejel. Když dojel domů, řekla před vraty tak dlouho, až jí uslyšeli a vrata otevřeli. Coura byla bez bázně a strachu; jí nepolekal ani blesk, ani hrom, ani ohnivý mšp při cestě. Zamkla oči a jela obolo něho dále obvyklým svým volným a jistým krokem.

Proto vyměnil si starý Oliva Couru a vozík.
"Teď jsem ti, Martine, všecko vypověděl, od 'otce až do amen,'" končil Oliva svou řeč; "te vidíš, čím se řídit, až se oženíš. Neumíš-li k ženění, ale čím dříve se oženíš tím raději to uvidíš."
Martin podal mu ruku a pravil: "Váš výměnek je, otče, obstarán; přijímám jej, a až přijde k

tomu, dáme jej do knih od slova k slovu, budete-li na tom státi."
"To víš, že stojím na tom, co je jedinou dobrou rozvahou rukodopání mně prozatím takovou jistotou jako tvoje knihy. Vzděl jsi Olivových."
Rozešli se.

Uplynul více než rok. Martin se posud neženil, aniž činil nějaké přípravy ku změnění svého stavu. Zatím však se něco přihodilo, co naplnilo hlavu starého Olivu starostmi a nepokojem.
V údolí, za vřehem, v levo od Stěpánova, ležela dale při lese vesnice Rákosina. Ze Stěpánova šla přes vřeh, pěkně lesem, asi hodinku dlouhá cesta do údolí Rákosinu, kterou hoší Stěpánovští rádi šlapali, neboť v Rákosině bylo vždy několik hezkých děvčat na zadání. Stěpánovská děvčata to ovšem nerada viděla, ale což na plat, "zabrousit do Rákosina" byl už starý návyk muzské Stěpánovské chasy. Ale tenkrát dostalo se závistivým děvčatům Stěpánovským takového radostného dostižení, že si nad tím škodolibě více mnila a smíchy tajně div se ozvala. Kdykoliv nějaký Stěpánovský chasník nhrál se cestou Rákosinskou, pokrivovala děvčata za sebou:

"Aha, brousil za Rákosinskými! Jen ať se mají ty Rákosinské na pozor, aby se jim tak něco nepříhodilo jako Vančkové Mařence!"
"Ano, ta Vančková Mařka! Ta právě naplňovala hlavu starého Olivu starostmi a nepokojem. Počly jsme, co se stalo."

V Rákosině, hned v druhé chlapci od kraje, když se tam přišlo ze Stěpánova, bydlil chalupník Vaněk. Vaněk měl děti "jako smetli", všeho vřady osm, ženu churavou, že každý rok několik neděl si poležela, a ke všemu dluhy na chalupě. Když div, že on, žena i děti jeho notně se museli oháněti, aby jen tak živi byli. Staří Vančkoví vypadalí ustaraní a děti byly až na Mařenku blbě a vyhublé. Mařence šlo tenkrát, když se stalo, co tu povídáme, asi na osmáctý rok, a bylo to skoro nejhezčí děvčátko z celého Rákosina. Bylo to děvče jako huska! Pleť byla jako mléko, ve tvářích rděly se jí červánky studu a lbečnosti a veliké hnědé oči koukaly tak upřímně do světa, že kdo je jednou viděl, v duchu si řekl: "Tohle jsou oči!" Postavu měla Mařenka pěkně rostlou, více útlou než statečně, a proporei tu nejpěknější osady." A farář věděl, proč to říci. Žádné z děvčat rákosinských nevyhýbalo se tak záletným chlapcem jako Mařenka, žádné nechojilo tak málo k muzikám, a žádné neospíchalo tak záhy pryč. Když bylo Mařence dvanáct let, dostala se za husopasku k rákosinskému Ivoru, tam postoupovala v službě a při dobré stravě nesčila a rozvíjela se jako to boží obilíčko při žití a slane! A při tom všem přihodilo se Mařence, že se jí za vohodnu "sukničky krátily", a to pro žádného jiného, než pro Martina Olivu ze Stěpánova. K

Úžasné číslce.

Americké Sdružení pro dělnické zákonodárství vydalo právě v New Yorku spis, v němž se obecnostvo upozorňuje na úžasné faktum: velký počet onomocených způsobuje ve Spojených Státech ztrátu, činící průměrně na každou za mzdu pracující osobu devět dnů v roce, což značí přibližně národní roční ztrátu na mzde \$500,000,000. Tento úbytek 500 milionů dolarů ročně dá se snížit jen nepečlivější předcházením chorob. A tu první a hlavní věc jest důkladné vyčištění vnitřnosti. — Vezměte Trinerova Léčivě Hořké Vín, které vyčistí střeva bez sešlabení, posílí vnitřnosti a uvede je v pravidelný běh, zvýší chuť k jídlu a udrží tělo při čistotě a síle. Trinerovo Léčivě Hořké Vín obsahuje žádných lučebných příměsí, je připraveno jenom z nejlepších léčivých hořkých bylin a čistého červeného vína, a proto i nejchoulostivější žaludek je dobře snese. Cena \$1.00. V lékárnách.

Trinerův Liniment je prvotřídní lék k zevnímu upotřebení, skutečný vzor jakosti. Nesčetná písemná svědectví to dokazují. Popskytne rychlou úlevu při reumatismu, neuralgii, otoklínách, namožených atd. Cena 25 a 50 centů v lékárnách. Poštou 35 a 60. Jos. Triner, velkovýrobce léků, 1333—1339 So. Ashland Ave. Chicago, Ill. — Advertisement.

DEVĚT Z DESETI
obyčejných chorob duševní doby mají svůj původ v nečistě krvi, jež životní činnost oslabuje. Lék, jenž čistí krev vyléčí chorobu.
DRA. PETRA
HOBOKO
nemá sobě rovna k čistění životní tekutiny a budování soustavy těla. Je v atómiu účinný po více než sto roků — dosti dlouho, aby vždy svou hodnotu dokázalo. Neobsahuje ničeho, než co prospívá. Neptejte se lékařů po něm, neboť je dodáváno jenom od zvláštních jednatelů. O další podrobnosti pište na
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
19-25 So. Hayne Ave., CHICAGO, ILL.

Hops
Čím lepší Chmel tím lepší chuť piva.
A NHEUSER-BUSCH má o mnoho tisíc liber více Zateckého Chmelu ve svých obrovských skladištích než jakýkoliv pivovar v Evropě neb Americ. Před vypuknutím války náš prezident na každoroční nákupní pouti v Evropě, koupil 775,000 liber (1550 žuků) Českého nejlepšího Zateckého Chmelu. K tomuto přidám dosavadní zásoba 500,000 liber čímž vidíte že můžeme zaručiti milionům našich zákazníků že BUDWEISER zachová si nadále tutéž výbornou chuť Zateckého Chmelu jež d-pomohla mu k prodeji převyšujícímu jiná piva o miliony halví.
Anhauser-Busch St. Louis U. S. A.
Návštěvní St. Louis jsou svázi ku prohlídce závodu... ležícího na 142 akrech.
Budweiser
Means Moderation

Insure Your Teeth
Better than the dentifrice you are using now
USE VIVAUDOU'S Peroxide Tooth Paste
For a generous trial tube of this exceptional tooth paste, send in stamps and your dealer's name to Vivaudou, Inc., 5 Times Building, New York, N. Y.

20 centů libra **KÁVA**
Velmi dobrá
SOKOL & CO.
JOHN A. SOKOL, PŘEDSEDA.
607 F East South Water St. CHICAGO, ILLINOIS.

Nejmodernější
na jižní straně města
**Rožnický a Uze-
nářský závod** vlastní v c.
1401 jižní 16. ul.
CYRILL HROMEK
Výborné uzenářské zboží atd.
Tel. Douglas 1316

Vkusná zařízení a bohaté zásobení obchodu doutníkářský vlastní **Václav Dušáto**, v š. 1262 již. 13. ul. Na skladiště velké výběr dřevků, jakož i velké zásoby tabáku kuřáckého, šupavého i švýckého. Doutníky jeho jsou k dostání všude v Omaze. — Adver.
Čeče-li aby vám slepic nesly v zimě, objednejte si při prvním krmivo u: **J. J. Bohne** kóe, 1242 So. 13th St., Omaha Tel. Doug. 1824. Advertisement.